

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nucleus Coppensteinus Conceptuum Prædicabilium In Dominicas Festaque omnia per Annum

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1624

Dominica VI. Post Pascha. Cum venerit paraclitus, ille testimonium
perhibebit de me. Io. 15. & 16.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51556)

38. aræ duæ erant: ænea holocaustorum, id est, Crucis, aut mortificationis. Aurea thymiæmatis, id est; orationis ardentis Sanctorum. Bede de templo Sal. capite 12. placet, æneam esse vocalis, auream mentalis orationis: & vtramq; calere oportere.

5. *Sit exors peccati.*

5. Tunc autem adesse charitas orationi censetur, cum orans non est sciens in peccato mortali. 1. Significabatur id *Leu.* 28. quod nemo immūd⁹ auderet ad æneam adire aram, nisi prius mundaretur. 2. Gēma Diacorrides stupendas habet virtutes: eas tamen perdit, si in os mortui indatur. Ita oratio in ore peccatoris. Vt tali Oratio eius fiat in peccatum. *Pfal.* 108. 3. Bias orta tempestate nautis orantibus, viris neq; ait: *Tacete ne Dijs sētiāt vos hic esse.* Quod improborum preces magis irritent Deū. 4. *Augustin. lib. de pers. iust.* ait, esse serpentis genus, quod bibiturum prius omne virus eiectat: Sicque oraturis factū opus esse.

Perseuerātia est.

1. *Efficax.*

2. *Pertinax.*

3. *Est veracunde inmerceda.*

4. *Est humiliter perseuerās.*

5. *Est exorsa Satana.*

III. Oratio sit perseuerans, & assidua. 1. *Iac. vltim. Multum valet oratio iusti assidua.*

2. Hanc solam decet importunitas, pertinacia, & violentia. *Quia Matt. 11 Regnum Cælorum vim patitur, & violenti rapiunt illud.* Talis Iacobi cum Angelo lucta, *Gen. 31.* fuit sola orantis instantia.

3. Religiosus in vitis Patrum, orationi deditissimus, se orare didicisse ait ab mēdicis, ante fores diuitum ostentantibus vulnera sua; vt flebant.

4. Est oratio vt Regina Esther, *cap. 15.* quæ oratum ingressura ad Regem Assuerum, duas secum puellas ducebat: alterius humeris innitebatur, quæ est humilitas: Altera leuabat syrma; quæ est instans perseuerantia, ac peruigil. *Pf. 70. Anticipauerunt vigilas oculi mei.* Cur? In promptu causa est, vt sequitur.

5. Satan est impugnator dirus perseuerantia. Nam *Greg. in Dial.* refert: Fratrem à confratrum orationibus abire citius

solitum, ac frustra sapius monitum; deniq; apud S. Benedictum fuisse accusatū. Vidit hic autem ab nigello ipsum è choro euocari. 2. *Abrahæ Gen. 25.* Sacrificium ab aibus infestabatur carnuioris, quas abigebat iterum: at frustra: Obdormit; & aues abistunt. Ita, ait S. *Greg. l. 2. Mor.* orantes sedulo à Satana molestantur; at dormientibus est pax ab iisdem. 3. Tam intentus sacrificio Socrates fuit; vt audiēs filij sui in bello necem, nec vultum auertisset. *Val. Max. l. 2. c. 10.* Quanto impensius intentum esse precib. decet Christianum.

DOMINICA VI. POST PASCHA.

Cum venerit paraclitus, ille testimonium perhibebit de me.

Io. 15. & 16.

ELIX, 3. *Reg. 18.* cum sacrificulis Baalim contentionem de vero Deo, quis esset; diremit sacrificium bouis, ab eo vndatim aquis perfusū, in ara è XII. lapidib. excitata: ad quam supplex Deum inuocabat: Simul ignis de cælo victimam, & aquas absumebat. Christus obtulit in ara Crucis; cuius ligna, erant tormenta: victima, Ipse: Iniuriæ probrosa, fuerunt aquæ: Isthic omnes verum Deum agnouerunt, & laudarunt: hic Christum etiam negarunt vel ipsi Apostoli. Quare vltimū suæ Diuinitatis argumentum daturus Dominus, edicit suis, oraturum se pro eis, foreq; mittendum S. Spiritum, qui igne doceat Christum verum Deum.

Nos super istis

- I. *Quod praesentia minus sint noxia.*
- II. *De testimonio S. Spiritus promissi.*
- III. *De Testimonio Apostolorum.*
- IV. *De aduersis praedictis à Domino.*
- V. *Cur suos velit afflictos Dominus?*

PARS

PARS I.

Quod praescita minus sint noxia.

Prauisa
sunt mitio-
72.

I. **R**epentina omnia videri grauiora; inquit Cic. in Tusc. Et prauisa minus ledere te-
la solent; ait Cato. 2. S. Gregor. hom. de plur. Mart. Minus iacula feriunt, quae prauidentur: Et nos tolerabilius mundi mala suscipimus, si contra haec per prouidentiae clypeum munimur. 3. Diogenes sciscitanti; quid eum Philosophia docuisset? ait: Prauidere aduersa: Et cum aduenerent illa, patienter ferre. 4. Ut Basiliscus, prior videns hominem, enecat: prius ab homine visus enecatur, aut fugatur: ita, inquit Seneca de Tranquil: c. 11. Vires rebus aduersis infregit, quisquis prior vidit. 5. Et idem. 6. q. natur. 3. Quae aliis diu patiendae lesia fiunt, vir sapiens leuia facit diu cogitando. Sic isti disto: alij similia factio.

Mort pra-
uisa non
est horrida.

II. Anaxagorae duo simul nuncij afferbatur carcerato 1. Athenienses ipsi de-
creuisse mortem: Respondit: Iam pridem
ram aduersus ipsos, quam me, ex aquo natura
tulit sententiam. 2. Idem filios interijisse
audiens aiebat: Sciebam, mortales me genuisse.
3. Seuerus Imp. vt omnia, sic mor-
tem prauidebat. Ideo loculum sibi para-
tum habuit ad lectum, quem amplexa-
tus ait: Tu virum capies, quem totus capere or-
bis non potest. 4. Ideo Aegyptij, (prodit He-
rodotus l. 3.) in solennissimis epulis cran-
nium mortui inferebat, mortis monen-
dis omnibus.

Improuisa
parua la-
dunt non
parum.

Refert Plut. lib. de animi tranq. Vlystem,
post XV. annos peregrinationis reuertē-
tem domum siccis oculis Penelopæ suae
lacrymas terfisse; quia prauiderat: ca-
telli autem sui, praegaudio emorientis
hero, viso morti illa crymass; quia non
prauiderat. Haec de causa Dominus Apo-
stolis praedixit persecutiones. Ioan.

17. Vt non scandalize-
mini.

PARS II.

De testimonio S. Spiritus promissi.

I. **C**um ven. Pat. quem ego vobis mittam à Patre. Diuinitatem hoc vltimo do-
cturus testimonio, Haereses confutat.
Quia namq; ait, Mittam à Patre: 1. Ergo à
Patre, Filioq; procedit: Contra Graecos.

2. Ergo Filius est Patri cōsubstantialis;
cum vnum ambo spiritum mittant. 3. Er-
go & S. Spiritus vtrumq; est Deus, non
creatura contra Arium. 4. Ergo Filius a-
lia est à Patre persona, non eadem cum
Patre. Contra Sabellium. 5. Ergo Filius
cum esse suum habeat à Patre, etiam creat
à Patre, id est, cum Patre. Ita Hilar l. 8. de
Trinit. Qui enim dat esse, dat & quae conse-
quuntur ad esse. Hic Io. 5. Non potest filius à se
facere quicquam, nisi quod viderit Patrem fa-
cientem. Nam, quod facit, à Patre facit. Vt
dicitur Gen. 19. Pluit Dominus à Domino sul-
phur, id est, Filius à Patre: Vna enim v-
triusq; est actio. Quia opera Trinitatis ad
extra sunt indiuisa. Ista Theologicās.

II. At moraliter. Cum ven. Spi. veritatis.
Non iræ, fraudis, &c. 1. At dulcissimus, &
ditissimus. Nam 1. Cor. 12. Alij datur per Spi-
ritum sermo sapientiae, alij sermo scientiae. 2.
Viuiticās, Ezech. 37. Intromittā in vos spiri-
tum meum, & viuetis. Ita factum ostib. in a-
gro resuscitatis, Ezech. 37. 3. Necessarius,
Nam vel ipsa caelorum corpora, per se
grauia, ac sine motu, egent motore Spi-
ritu, seu potentia intelligibili: Magis ani-
ma nostra S. Spiritu. Hic enim est, in quo
viiuimus, mouemur, & sumus.

Cuius munia sunt varia. 1. Animas ad
portum caelestem appellere: Vt ventus
naues Ps. 142. Spiritus tuus bonus deducet me
in terram rectam. 2. Docere. Inde act. 2. Cœ-
perunt loqui variis linguis. Nam praedictum:
ipse docebit vos omnia. Oculis hyanae edu-
citur gemma, quae dormientis supposita
capiti futura, & obscura reuelari facit,

Haereses de
Spiritu.Effectus S.
Spiritus.Munia S.
Spiritus.

Ira S. Spiritus à Patre Filioq; procedens, immiffus Apoftolis, fecit eos diuina prædicere, obfcura cognofcere. &c.

3. Patrocinari infirmis. Rom. 8. Spiritus adiuuat infirmitatem noſtrã. 4. Mediari. Hinc Ezech. 36. Ponam ſpiritũ meum in medio veſtri. 5. Conſtituere. Pf. 50. Spiritu principali conſirma me. 6. Remunerari fideles. Apoc. 14. Amodo iam dicit Spiritus, vt requieſcant à laboribus ſuis. Hinc varia in S. Script. fortitutus eſt nomina: vt Spir. Domini, Reſtus, Sanctus, principalis, bonus deducet me in terram rectam.

1 Teſtis eſt S. Spiritus.

III. Ille teſtimonium perhibebit de me. Innumera erant teſtimonia data à Prophetis, in Domini natiuitate, vita, morte. Neque tamen iis fat creditum fuit. Iſa. 53. Quis credidit auditui noſtro? Ideo & tertia Deitatis perſona opus erat teſte: Sicq; Pf. 92. Teſtimonia credibilia facta ſunt nimis. 1. Et teſtata eſt in Baptiſmo Domini ſpecie columbæ. In trãfiguratione ſub forma nubis, Inq; Pentecoſte per ignẽ. Itaq; 1. Ioã. 5. Spiritus eſt, qui teſtificatur, quoniã Chriſtus eſt veritas.

2. Aegre cre ditum illi.

2. Et adhuc ægre, ſed tamen creditum fuit. Vt Iosephum Gen. 45. audiens Iacob ſuper eſſe, velut è ſomno excitus fabulam audire ſibi videbatur: ac viſis curribus com meatu, donis miſſis, iam certus credebatur. Ita vix creditum Prophetis, ipſique Ieſu fuit: at viſis S. Spiritus donis, hic tum credebatur.

3. Creditum tamen.

3. Viſo, 3. Re. 18. ignem ſuper aram celo delapſum abſumere omnia, iam tum clamabatur; Dominus ipſe eſt Deus, Dominus ipſe eſt Deus. Ita miſſo S. Spiritu. Sed prius orarat Elias ita: Domine Deus, oſtende hodie, quia tu es Deus Iſrael, & ego ſeruus tuus. Sic & Chriſtus orarat prius patrem pro Spiritu mittendo.

PARS III.

De teſtimonio Apoftolorum.

I. Perfecit Apoftolos S. Spir. Nam quid quid in Diſcipulis imperfectũ erat,

abſumpſit. 1. Sicut de Agno paſchali conſuetum, Lege iubente. Exo. 12. Si quid reſiduum fuerit, igne comburentis. 2. Et impletum in ijs fuit iſtud Pf. 17. Ignis à facie eius exarſit, & Carbones ſuccenſi ſunt: ab eo: Apoftoli. 3. Vaſa figulina incocta facile ſordes cõtrahunt adhæreſcentes; facile franguntur: at ſecus, quæ igne durata ſunt. Ita homines expertes S. Spiritus taminantur peccatis; frangũtur aduerſis. Secus iuſti.

II. Et vos teſtimonium perhibetis de me. Ager oſibus plenus redanimatis verbo, Ezech. 37. eſt mundus: in quo ſunt Apoftoli & innumeri redanimati. Inde & ipſi eo conſtantius Chriſtum teſtari Deum potuere per omnes orbis oras. 1. Quorum etiam teſtimonium tãto accidit orbi admirabilius; quanto viri erant incultiores & humiliores. Quanto diſſimiliores mundo ſapienti, potenti, delicioſo, terribili? at ipſi contra indocti, &c. Vere vos eſtis teſtes mei, dicit Dominus. Iſa. 43. Viciftis; & mundum conuiciftis. Eccuius hoc Virtutis teſtimonium eſt talibus ceſſiſſe Imperatores, Reges? &c.

Et Apoftoli teſtes ſunt

1. Admirabiles doctis.

Nunquid theſauros niuis, & grandinũ aſpexiſti, quæ preparauit in diẽ pugnæ? ait Deus ad Iob. 38. Niue frigidiores fuerant Apoftoli: & tamen eos Deus parauerat ad expugnandum mundũ. Sic S. Greg. exponit.

2. Admirabiles di ab er gine.

3. Et vos ergo teſtimonium perhibebitis: nã vidiftis, audiftis omnia, & vobis dedit eum manifeſtũ fieri, vt teſtibus præordinatis, ait Petrus Actorum 1. Hinc 1. Ioan. 2. Quod vidimus, quod audiimus, & manus noſtræ contrectauerunt de Verbo vita. Petr. 1. Non incertas fabulas ſecuti, ſed ſpeculatores facti illius magnitudinis. Act. 4. Non poſſumus, quæ vidimus & audiimus, non loqui.

3. Oculis & auribus teſtes.

4. Ad hanc certitudinem teſtimonij acceſſit Conſtantia, & cõcordia teſtium: tertio & vita inculpata.

4. Conſtantes & cõcordes.

III. Ad eorũ claſſem referendi ſunt oēs Eccleſiæ Ordines religioſi, præter ſacrũ Clerum.

Item eorũ imitatores ſunt reſpo.

Clerū: qui oēs testimonium perhibuere.

Quo turpius est eos tales reuolui ad cœnum sæculi. Sicut *Deut. 29.* trib. Gad & Ruben alias quidē trib. adiuuere in occupanda terra promissionis: verum ipsi deinde trans Iordanem reuerfi sunt in amœna loca pascendis pecoribus apta.

PARS IV.

De aduersis, prædictis à Domino.

Latis & tristibus acceptum esse non est cui in suis.

I. **H**AE locutus sum vobis; vt nō scādali zeminī. Solatur eos, quos ob testimonij perhibitionē multa perpeffuros prædixerat. Verum se ijs affore: vt Israelitis *Iudic. 3.* multum angustiat, Aod ambidexter & liberator eorum à Deo submissus est: quia ad prospera paratus hac: illa ad aduersa. Tales & ipsos fore ambidextros. Manus dexterę mundanę: id est prosperitatis digiti sunt, honor, sanitas: forma, diuitiæ, nobilitas. Sinistræ, aduersitatis digiti sunt infamia, egestas, morbi, ignobilitas, persecutio. Periculosa manus hæ: Vt nec Salomon vnā sine altera petere sit ausus, *Prou. 30.* Mendicitatem, & diuitias ne dederis mihi, tribue tantum victui necessaria, ne forte faciatur illiciar ad negandum, & dicam, quis est Dominus: aut egestate compulsus furer. &c.

2. Solus Apostolus scite vtraque vti norat: *Phil. 4.* Ego enim didici, in quibus sum sufficiens esse. Scio & humiliari; scio & abundare, vbique in omnibus institutus sum: & satiari, & esurire, & abundare, & penuriam pati: Omnia possum in eo, qui me confortat.

Suis tamen Deus illa semperat.

II. Vt fabri ferrarij ad focum habent lacum aquæ; nec enim sine igne focitratæ ferrum; nec temperare sine aqua possent. Ita suos Deus vstulatos igne tribulationis, aspergit aqua consolationis, seu prosperitatis. 2. *Psal. 65.* Transiuimus per ignem, & aquam; & eduxisti nos in refrigerium consolationis.

3. Et hoc tale est; quales *Aqua Ezech.*

47. quæ ab templo Salomonis Christi Iesu, egrediuntur, & vsque ad mare mundi ac tribulationum profluunt, & aquas ipsius maris dulces efficiunt; vt pati iucundum sit. Pisces vero bonorum operum, ac meritorum, quos producebant; quam plurimi, & pulcherrimi erant.

4. Hisce aquis dulcibus suos aspergit Deus: Vt hortulanus herbas, quas ipse plantauit: Non autem quas terra sponte effudit. His enim ipsa satis dat succi, non item insertis. Ita mundus suos fouet, non quos in eo plantauit Iesus. Sic Ipse *Ioā. 15.* Si de mundo fuissetis; mundus quod suum erat, diligeret. Quia vero de mundo non estis; sed ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus. Quare *Psal. 9.* Tibi derelictus est pauper, orphano tu eris adiutor.

PARS V.

Cur suos velit afflictos Dominus?

Sed ecur iustos affligi finit Deus? *Pri- 1. Ne prosperis mundi obliuionem Dei, 1. Psal. 8. Homo cum in honore esset, non intellexit. Et Seneca: Fortuna, quem fouet, stultum facit. 2. Vnde tumor. Psal. 72. In laboribus, hominum non sunt; & hominibus non flagellabuntur: ideo tenuit eos superbia. Id quod scite Poeta:*

Luxuriant animi rebus plerumque secundis.
Nec facile est aqua commoda mente pati.

Cum igitur secunda mundi tāta inuehant mala; aduersa, cui immittuntur, sunt in beneficio ponenda: quod ab ijs retrahant. 1. Bene namque Boetius li. 2. de Con. sol. c. 15. Plus hominibus reor aduersam, quam prosperam prodesse fortunā. 2. Et S. Greg. Nisi tribulationes essent, homines obliuisceretur Dei. Tribulationes, quæ nos hic premunt; ad Deum ire compellunt. 3. Ecce Agar superbiens Sararam quasi despiciebat. Eijcitur. *Ge. 16.* Et, (inquit hic S. August.) ad hoc affligitur, vt reuertatur. Cui idcirco Dominus: Reuertere ad Dominā tuam, & humiliare sub manu illius.

S 3 Secundo.

2. *Ut certius saluentur.*

Secundo. Tristitia conducunt ad beatitudinem acquirendam. 1. Luc. 24. Nonne oportuit Christum pati, & ita intrare in gloriam? Quanto magis Christianos? Bern. Si oporteat Christum pati, & sic intrare in regnum suum, quomodo nos miseri intrabimus in regnum non nostrum, nisi prius patiamur? 2. Certe 1. Petri 2. Christus pro nobis passus est, nobis relinquens exemplum, ut sequamur vestigia eius. Tribulatio hac porta Domini, iusti intrabunt per eam. Psal. 117.

3. *Ut subarratos coelo se persentiscant.*

Tertio. Ut gustatis acerbis iusti praedestinationis argumentum praecipiant. Arrha gloriae est tribulatio vitae. Bern. Qui in hoc mundo flagellari non merebitur; in alio torquetur. Ideo David salutem suam adscribit afflictioni, Psal. 116. Castigauit me Dominus, & morti non tradidit me. Ita Tobias c. 11. Benedico te Domine Deus Israel, quia tu castigasti me, & tu saluasti me. Atque hac de tribulatione locutus sum, ut non scandalizemini, si iustose comprehendat. Felix ea infelicitas est. Qui salutis, idem & Crucis est amans, quin & appetens.

Peroratio. Quare ut dona, vimque Spiritus iam explicatam, experiamini, date locum Spiritui, non resistentes illi. Maximus est hospes, parandum hospitium est. Huc opus munditiae animi. Nam Matt. 5. Beati mundo corde. 2. est opus Virtutum ornatum: Nam Psal. 44. Omnis gloria filiae Regis ab intus, in simbriis aureis circumamicta varietatibus. 3. Opus humilitate. Luc. 18. Qui enim se humiliat, exaltabitur.

4. Opus oratione feruida. Nam Luc. 11. Dabit Spiritum bonum petentibus se. Et Sap. 7. Inuocauit, & venit in me Spiritus Sapientiae. 5. Opus malaciae conscientiae. Nam Psal. 75. In pace factus est locus eius. Quare 2. Cor. 13. Pacem habete, & Deus pacis, & dilectionis erit vobiscum. 6. Opus est amore vero: Nam Ioan. 14. Si quis diligit me, sermonem meum seruabit, & ad eum veniemus.

DOMINICA PENTECOSTES.

Factus est repente de caelo, sonus, tanquam aduentus Spiritus vehementis: & repleuit totam domum ubi erant sedentes.

Act. 2.

Perfecto, 2. Par. 7. Salomonis Templo, in quo 80000. operarum laborarunt toto septennio, ignis descendit de caelo, & deuorauit holocausta, & maiestas Domini repleuit Domum: sic nimirum rite dedicatam. Quo populus in Dei laudes effusior: in victimas Rex: fecit illas bouum 22000. ouium 120000. Deo cum Angelis, Patriarchis, Prophetis annosiam quater millenos in reparationem hominum incumbente: IESVS demum perfecit missio iam Spiritu sancto, &c.

Super quo nos

- I. De Deo, ac Spiritus sancti processione.
- II. Cur Sanctus Spiritus in igne?
- III. Spiritus necessarius, quomodo impetrandus?
- IV. Ad quid Spiritus sit vehemens?
- V. De impletis Spiritu Apostolis.
- VI. Spiritus cur sonus, ac ventus dicatur.

PARS I.

De Deo, ac S. Spiritus processione.

I. **Q**uaes nocturnarum oculi ad lumen solis, ait Arist. in Metaph. talis hominum intellectus ad maiestatem Dei conceptibilis. 2. Paulus; Lucem enim habitat inaccessibilem. 3. Ut Propitiatorium. Exod. 25. factum ex incorruptilibus lignis setim, à duobus Cherub eo obumbrabatur magis, quo alas isti expandebant latius. Ita Deus immortalis, quo magis consideratur ab intellectu Angelico, & Humano; hoc minus comprehenditur.

1. Quare